

Restavracija „Vintgar“.

z debelimi zelenimi krogli. Ljudstvo trdi, da so tukaj pokopane trume sovražnikov, ki so padli na tej senožeti, ko so se hoteli po radolniški dolini prikrasti na Dovje.

Ogledujé gorjansko okolico nikari ne pozabi obiskati znamenite „Pokljuške luknje“! To ime se sicer sliši prozajično ter vsakdanje, in kdor bi sodil po njem, ne pričakoval bi impozantnega prizora, ki se mu odpre v Pokljuški luknji. Obiskovavec vidi namreč visoko nad strmim skalovjem ogromno votlino, ki ima podobo okrogle, obokane cerkve. Ako ima gledavec kaj domišljije, vidi tudi kupolo, okno v kupoli, prižnico in stranski vhod na prižnico. O poletnem času prihajajo trume tujcev čudit se Pokljuški luknji, hladit se v njej in nauživat se svežega planinskega zraka.

Predno se ločiš od gorjanske zemlje, ozri se še proti vshodu po lepi ravnini, ki se razteza od Bleda in Breznice tje do Šmarne gore. Vsa ta ravan se vidi skoro z vsake točke v gorjanski okolici. Zakaj ravno toliko se dvigajo Gorje nad gorenjsko ravnino, da je ta razprostrta pred njimi kakor pisan zemljevid. Od tod se ti odpira razgled po najlepšem delu Gorenjske, in našteješ lahko kakih petnajst cerkvá. Tu gledaš najlepši del slovenske zemlje, rekel bi, obličje matere domovine. Vate se ozira njeno oko — ljubko Bleško jezero, ki je biser iz Stvarnikove krone, kakor poje pesnik. In zadaj čuva vso to krasoto mogočni Triglav.

Kdo bi se ob tem pogledu ne zamislil v čudno zgodovino naše slovenske domovine? Kdo bi ne gledal s spoštovanjem te zemlje, napojene z znojem in krvjo naših očetov in pradedov? Komu bi ob pogledu na to rodovitno in ljudnato ravan ne prišlo na misel, koliko bojov je preстал narod, ki jo že stoletja obdeluje?

Ni bila slovenska zemlja zmeraj tako tiha in mirna, kakor jo vidiš tu pred seboj, ampak v malokateri deželi se je tolikokrat slišal krik in jok, malokje je tolikokrat žarel plamen gorečih vasij, kakor v deželi, ki se tu razgrinja pred teboj. Spomin na nekdanjo usodo našega naroda se ti mora vzbuditi, ko se oziraš z gorjanskih poljan po širni Gorenjski. Če ti ta pogled oživi spomin na zgodbo naše domovine, začutil boš pravo vrednost zemlje, ki jo vidiš pred seboj. Omilila se ti bo, ker je zemlja, za katero so se bojevali naši pradedje.

* * *

Pozornost tujčevu vzbuja rastlinje Vintgarjevo.¹⁾ Zakaj uprav po rastlinstvu se Vintgar veliko loči od druge okolice. Zato naj sledé tukaj še imena nekaterih manj navadnih rastlin, katere krasé strme Vintgarjeve bregove:

Aconitum Lycoctonum, lisjak, preobjeda.
Adenostyles alpina, planinska žlezana.
Arabis alpina, planinska kreša.
Aquilegia vulgaris, kravji vimček.
Asplenium Trichomanes, praprotica, črnica.
Bellidiastrum Michellii, Mišelijeve marjetice.
Calamintha alpina, planinska dušica.
Clematis recta, stoječi srobot.
Cynanchum Vincetoxicum, črmelika.
Cytisus capitatus, čopasta kozja detelja.
Cytisus purpureus, rudečecvetna kozja detelja.
Dentaria enneaphyllos, devetolisti rojnek.
Euphorbia amygdaloides, kolesnik.
Geranium Robertianum, krvomočnica.
Geranium sanguineum, krvomočnica.
Hyoseris foetida, svinjski regrat, smrdljivec.
Lathyrus sepium, rumeni grahor.
Lilium Martagon, zlato jabolko, zlati klobuk.
Lotus corniculatus, Marijini šolenci.

¹⁾ Imenik rastlinja Vintgarjevega je sestavil čast. gospod Jan. Šafer, ki se posebno zanima za kranjsko rastlinstvo.